Seguir el rastre de Borgescan / *Entrevista a Griselda Miralles* / *Joc de pilota a Torrebesses* / *Relleus a Arbeca*

SomEsports

Revista mensual d'esports de les Garrigues
www.somesports.net

Abril - Maig de 2024 / **Núm. 63**
Preu: 1 €

FOTO: Xavi Minguella

Grafix DIGITAL
evolució gràfica i visual
Av. Mediterrània, naus 32-34 · 973 71 10 09 · info@grafix.cat · 25241 Golmés – Lleida

Consell de redacció
Anna Farré
Xavi Pastó
Ferran Casas
Francesc Florensa
Miquel Andreu
Xavier Franch

Coordinació i departament comercial
Francesc Florensa

Redacció
Xavier Franch
Miquel Andreu

Disseny gràfic
Adrià Martí

Fotografia
Xavi Minguella

Correcció
Roger Berengué

President
Emili Farré

Imprimeix
GRAFIX DIGITAL
Av. Mediterrània, 34 P. I. Golparc
25241 Golmés (Lleida)

Dipòsit legal
L-1291-2017

Edita
Associació Cultural Garriguenca de Comunicacions
C/ Nou, 2 2n · 25400
LES BORGES BLANQUES
Telèfon: 973 14 24 20
www.somesports.net

Amb el suport de

Premsa Comarcal

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

EDITORIAL

Fer camí des de la discreció

La revista *SomEsports* cobreix les activitats i les disciplines esportives que es practiquen a la comarca en el seu sentit més ampli. Si a principis de febrer coneixíem que l'instructor de BorgesCan José Luis de la Vega i la seva gossa Jolie dei Rebicesca havien guanyat la Copa a Espanya de FCI-IGP IFH, és a dir, de rastre, amb una puntuació rècord, no podíem deixar passar l'oportunitat de fer una immersió en aquest món. N'havíem parlat breument el 2018, arran de la victòria del boverí Ramon Masip a la Copa d'Espanya, però crèiem que feia falta aturar-nos-hi per conèixer-ne les particularitats. Parlant-hi i resseguint el palmarès dels últims anys podem observar com l'escola i residència canina BorgesCan és referent a nivell català i estatal en la instrucció de gossos de treball.

Tot i així, la seva activitat pública i de difusió és més aviat discreta. Crida l'atenció com han anat fent camí sense fer escarafalls, sense reclamar atenció i notorietat. És el que té, segurament, dedicar-se a una pràctica tan minoritària a casa nostra. També el fet que sigui en altres països europeus on hi ha una major tradició del rastre i de les competicions amb gossos de treball.
En canvi, i com a contrapunt, en aquest *SomEsports* parlem amb els responsables de comunicació d'una part de les entitats esportives de la comarca. Dels equips de futbol i futbol sala a les entitats excursionistes i ciclistes, organitzadores de marxes i activitats massives, han hagut de fer una passa endavant els últims anys per explicar la seva activitat i per fer club. Sovint es diu que qui no està a les xarxes no existeix. L'actualitat esportiva avui en dia passa per internet.

LA CONVOCATÒRIA

ORIENTACIÓ	Dissabte 13 d'abril (17 h)	Cursa d'Orientació Popular (Sunyer)
FUTBOL SALA	Dissabte 13 d'abril (18.45 h)	Baró de Maials FS - Fraga Futsal
CICLISME	Diumenge 14 d'abril (9 h)	Marxa BTT Terrall-Garrigues 2.0 (les Borges)
SENDERISME	Diumenge 14 d'abril (10 h)	5a Marxa entre vinyes i oliveres Clos Pons (Albagés)
FUTBOL	Diumenge 14 d'abril (17.30 h)	C.F. l'Albagés - C.F. Pardinyes B
FUTBOL SALA	Diumenge 14 d'abril (18 h)	C.F.S. Arbeca - F.S. Vinaixa (Masc)
TENNIS TAULA	Divendres 19 d'abril (18 h)	ENoLI Les Borges Vall - Irun Leka Enea
HOQUEI	Dissabte 20 d'abril (18.30 h)	CH Juneda - HC Valls
ORIENTACIÓ	Diumenge 21 d'abril (9 h)	Rogaine dels Bessons (les Borges)
CICLISME	Diumenge 21 d'abril (9 h)	Circuit BTT Consells Esportius - Arbeca

REPORTATGE

Borgescan obre camí en el món del rastre

L'escola i residència canina de les Borges Blanques té un grup de competició que s'ha fet un nom a nivell nacional i internacional. L'última fita, la Copa a Espanya de José Luis de la Vega i Jolie dei Rebicesca aconseguint 100 punts a la segona mànega, una xifra rècord.

Redacció
Xavier Franch Sas / xavier@somgarrigues.cat / @avutardageminis

Es presenta el guia José Luis de la Vega amb la gossa Jolie Dei Rebicesca a passar la prova d'IFH, secció de rastre. El gos marca objectes. Sucht". Amb aquestes paraules, seguint la fòrmula establerta i en posició base, va començar l'instructor de Borgescan José Luis de la Vega la participació en l'última Copa a Espanya de FCI-IGP IFH el primer cap de setmana de febrer. **De la Vega i Jolie dei Rebicesca van guanyar i en la segona mànega de la prova van aconseguir un registre històric de 100 punts, el més alt aconseguit mai a l'estat espanyol**. Aquesta va ser una fita tant per al guia com per a la gossa, que s'estrenava en aquest certamen, i va permetre al grup de competició de l'escola i la residència canina de les Borges Blanques fer una nova passa endavant a nivell de reconeixement en el sector dels gossos de treball i utilitat i de la disciplina del rastre. Fa anys que s'hi dediquen, i el club ja havia triomfat a la Copa a Espanya i havia participat en el Mundial, però aquest últim èxit els posa en una situació dolça i els empeny a continuar treballant.

L'animal ha de seguir un rastre olfactiu de línies rectes, girs i corbes marcat tres hores abans en un espai de 40.000 m²

Jolie dei Rebicesca resseguint un rastre durant un entrenament. / Xavi Minguella

Els requisits de la disciplina

La modalitat de rastre és, segurament, la més difícil de les existents, com expliquen des de Borgescan. El gos ha de seguir un rastre olfactiu de línies rectes, girs i corbes marcat tres hores abans per un traçador en un espai de 40.000 metres quadrats. A més, dins aquest circuit ha d'identificar i senyalitzar al seu guia set petits objectes de diferents materials i colors i no equivocar-se amb les pistes falses que hi marca l'organització, o amb les ferums que hi poden deixar els animals que hi passin abans o després.

Mostra dels objectes que es reparteixen al llarg del circuit. / Xavi Minguella

La màxima puntuació que es pot obtenir és 100, tres per cada un dels objectes distribuïts en el circuit, i 79 per la resta de l'exercici. José Luís de la Vega enumera tot d'errors que poden fer minvar la valoració final: si el gos aixeca el cap mentre segueix el rastre, els jutges et treuen punts; si fa ziga-zagues, també; si surt del recorregut olfactiu, descompta; també perjudica que l'animal faci pipí o caca en ple exercici, o que en la senyalització dels objectes, algun d'aquests quedi sota la pota del gos, més endavant o més enrere del quadrat que dibuixa amb les potes i el pit en estirar-se per marcar-lo; si al reprendre la cerca surt massa embalat, també penalitza. **Com a binomi, el guia no pot fer cap avís, més que per iniciar l'exercici i per continuar-lo un cop s'ha trobat i senyalitzat un objecte. Qualsevol gest o alerta suposaria perdre punts.** Per això, fa broma i diu que si durant la prova detecta que la gossa no està sobre el rastre, per l'actitud, la posició de les orelles o el moviment de la cua, l'única opció que queda és "suar" i pregar perquè torni a trobar-lo. L'única excepció en què pot intervenir és davant l'aparició d'un animal que alteri l'animal. El pot aturar fins a tres vegades i avivar-lo perquè continuï. Si no hi torna o falla més vegades, també s'aturaria l'exercici. Tot això evidencia l'extrema dificultat del que De la Vega i Jolie dei Rebicesca van aconseguir a la Copa a Espanya. L'instructor recalca que encara té més mèrit perquè l'exercici perfecte va ser el del segon dia de competició, quan l'animal acumulava més cansament.

El guia no pot fer cap avís i el gos ha de seguir el circuit olfactiu sense despistar-se. Molts factors descompten

Els membres del club borgenc ja han guanyat tres vegades la Copa a Espanya de rastre, el 2018, el 2019 i el 2024

Una família que entrena junta

El dimarts i el dissabte, el centre Borgescan obre les portes a les persones que tenen gossos de treball i utilitat per entrenar per competició. José Luis de la Vega n'és l'instructor, i hi ha una desena de persones que hi porten els seus animals per aprendre a fer de guies. Un d'aquests és Ramon Masip, de Bovera. Va començar fa més d'una dècada i mitja quan va comprar una gossa de raça, la Brisa del Xixón, com a animal per casa i perquè l'acompanyés al tros. Després de les sessions bàsiques d'ensinistrament, li va picar el cuquet de practicar el rastre i la resta d'habilitats. Masip diu que s'ho passa "tant bé entrenant que no penso a competir. La competició és un a més a més". Fent binomi amb Brisa del Xixón, el boverí va debutar en una Copa a Espanya el 2017, amb un resultat millor del que s'esperava. **El 2018, a Ciudad Real, es va proclamar campió d'Espanya i va anar al Mundial. Un any després, Masip i Brisa del Xixón van tornar a pujar al podi, en aquest cas en segona posició. Qui els va prendre l'or va ser el madrileny Jesús Pérez, un altre dels membres de Borgescan**. Un doblet històric que suposava que els dos representants estatals aquell any a la Copa del Món es trobarien sota el paraigua de l'entitat borgenca. Pérez, resident al municipi de Colmenar de Oreja, actualment no visita tant les Borges com ho feia abans, però manté un contacte estret amb De la Vega i la resta d'integrants. Explica que els anys de més activitat es desplaçava un cop al mes des del seu poble fins a les Borges per entrenar la gossa, 1.000 km entre anar i tornar. Arran de les facilitats que li havien posat des de Borgescan, com per exemple pel fet de deixar-lo dormir a casa, parla de "la meva família de Lleida". Aquest 2024 no va participar en l'estatal de rastre perquè està entrenant una nova gossa i considerava que no estava prou preparada per afrontar la competició. Tot i així, explica que va seguir-ne els resultats "amb molta enveja per no ser-hi i amb molta alegria per ells". Aquest vincle també el subratlla Masip, que reconeix en repetides ocasions De la Vega l'impuls i els èxits que han pogut obtenir. A la Copa d'Espanya del passat febrer, ell i Juan Aguilar, un altre membre del club, estaven enquadrats en un dels grups, mentre que l'instructor de Borgescan estava a l'altre. Masip diu que va patir més veient com anava el rastre del seu company que no pas duent a terme el seu. D'igual mane-

ra, recorda l'emoció que es va viure en el moment en què van saber la puntuació que havia obtingut el binomi De la Vega-Jolie dei Ribiesca. "S'ho mereixia, portava un molt bon treball. No ens ho esperàvem, però s'ho mereixia".

Aquesta relació es viu, al mateix temps, en els animals. **Masip està començant a entrenar una gossa jove, Bajara de Gapesus, amb qui va competir per primera vegada a la Copa a Espanya i van quedar en setè lloc. L'animal és fill de la gossa del madrileny Jesús Pérez**. "Som una petita família", assegura el boverí.

La vida mitjana d'un gos és curta, d'uns 13 o 14 anys. La trajectòria competitiva se sol fixar en els 7 anys i mig a les disciplines de Rastre, Obediència i Protecció, que els gossos de treball i utilitat de Borgescan també entrenen. La pràctica en solitari del rastre permet allargar aquest camí esportiu fins entorn els 10 anys, o els 10 anys i mig, segons De la Vega.

Reconeixement nacional i internacional

Segons expliquen els assistents a la Copa a Espanya, el jutge estonià Aivo Oblikas es va emocionar i va commoure el públic al fer el seu informe de retorn sobre l'exercici de José Luis de la Vega. És més, va publicar un elogi del binomi català a les seves xarxes socials, un cop conclosa la competició. Els tres triomfs a la Copa a Espanya, juntament amb un subcampionat del 2017 obtingut pel mateix José Luis, i el del 2019 de Masip, sumat a una tercera posició el 2020 de Sara Rafecas, han portat el club borgenc a ser un dels més reconeguts de tot l'estat. A nivell internacional, a poc a poc també els comencen a conèixer. El 2018, Ramon Masip va prendre part al Mundial d'Eslovàquia i el 2019 Masip va acompanyar a Jesús Pérez al de la República Txeca. Encara més, Sara Rafeca va estar al Mundial d'Hongria el 2020 arran de la renúncia d'un altre competidor. José Luis de la Vega exposa que "estem supercontents, però hem de tocar de peus a terra. Seguim sent els mateixos que èrem abans. Jo sempre dic que vaig aprenent i sempre tinc moltes inquietuds. Has d'anar innovant en els entrenaments". La metodologia actual els funciona, però no per això volen deixar de veure com treballen alguns companys i competidors tant en competicions com en cursos que duguin a terme. A De la Vega fins i tot li han proposat fer seminaris. **Malgrat que en general és un format**

Ramon Masip està començant a entrenar un gos que és fill de la gossa d'un company de Borgescan, Jesús Pérez

El jutge estonià Aivo Oblikas es va emocionar i va commoure el públic al fer l'informe sobre l'exercici de De la Vega

De la Vega alça un dels objectes marcats per la gossa com faria durant una competició. / Xavi Minguella

Quan s'apropa la competició, De la Vega practica de tres a cinc rastres setmanals amb els seus gossos. / Xavi Minguella

que no li agrada, explica que va aprofitar que era jutge del Campionat de Portugal per fer una xerrada que li havien proposat els organitzadors.

Posar a prova els animals a la vida real

L'escola i residència canina Borgescan ofereix ensinistraments a particulars (com obediències i reconeixements de conductes), entrenen gossos de la policia per detectar substàncies i també n'han preparat per alertar de fugues d'hidrocarburs, una especialitat en què van ser pioners. Darrerament, també han treballat en ensenyar gossos per buscar tòfona per a empreses que treballen a nivell industrial. Els tres gossos de De la Vega i la desena que els venen a entrenar les disciplines de Rastre, Obediència i Protecció estan encarats a la pràctica esportiva, però **en algun cas també han posat a prova la seva habilitat en una cerca real, com va ser el cas del Cogul d'ara fa uns anys, quan un padrí es va desorientar i es va perdre pel terme**.

L'instructor borgenc va rebre la trucada d'un net d'aquest home i, tot i que l'endemà tenien una competició al seu centre, va activar de forma altruista els recursos al seu abast. Un cop obtingut el permís de l'Ajuntament, va enviar

Els gossos del grup de treball de Borgescan estan orientats a la competició, però també poden ajudar persones

cap al Cogul dos membres del grup de treball amb un seguit de pautes per provar d'ajudar en la cerca. Després, ell mateix es va posar en moviment i hi va anar amb el seu gos.

Un cop superades les resistències inicials de les forces d'emergència desplegades, De la Vega i la seva gossa van començar a seguir el rastre. **Explica que de la mateixa manera que en els entrenaments i competicions senyalitzava els objectes, al cap d'una estona de perseguir el traçat olfactiu, el gos es va aturar a terra davant del padrí. Estava adormit i arraulit a una vora, lleugerament desorientat**. El va despertar amb cura i amb l'ajut del bomber que l'acompanyava el van pujar al cotxe i el van traslladar fins al poble perquè el SEM l'atengués i es pogués retrobar amb la família. Quan ja marxava, discret i amb poques ganes de protagonisme, segons explica, un familiar el va anar a cercar perquè es pogués retrobar amb el padrí, i van poder intercanviar-hi algunes paraules.

Com a campió d'Espanya, De la Vega tenia dret a participar en el Mundial. Hi ha renunciat perquè hi exercirà com a jutge

Aquest és un escenari poc comú, i amb què fins ara no s'han trobat altres membres de Borgescan com el boverí Ramon Masip o el madrileny Jesús Pérez, però que demostra la preparació dels animals més enllà del rastre com a pràctica purament esportiva.

Jutge, una altra passa endavant

L'últim pas de José Luis de la Vega en el camp de la competició de rastre és exercir com a jutge nacional i internacional. És un dels 19 que hi ha a tot l'estat, i recentment, va ser convocat per desenvolupar aquest rol a la Copa del Món que té lloc del 9 al 14 d'abril a Alemanya. **Com a campió d'Espanya tenia dret a participar en el Mundial com a competidor, però va decidir continuar fent de jutge, tal com ja s'havia compromés: "Jutjar un campionat del món no depèn de mi, sinó d'una altra persona que et crida, i només hi van dos cada any. És molt difícil"**. En canvi, explica que guanyar la Copa a Espanya i prendre part en aquest certamen "depèn del gos i de la meva feina, i si no és aquest any, hi puc anar un altre any, perquè confio en la meva feina". Els resultats obtinguts són resultat de la tenacitat. Durant l'any, aplica diversos exercicis de manteniment. Quan s'apropen les competicions, inicia un programa que el porta a fer de tres a cinc exercicis de rastre complets a la setmana. Jesús Pérez assenyala que "la trajectòria del José Luis és impressionant". A més, bromeja sobre el seu caràcter com a jutge, perquè l'ha patit. "Si no és el millor és un dels millors d'Espanya", diu, "és un privilegi, però també m'ha jutjat i l'exigència és molt alta".

No sabrem mai quins haurien estat els resultats de José Luis de la Vega i Jolie dei Rebicesca a la Copa del Món FCI de gossos de rastre IGP-IFH. Tampoc coneixem com esperaven la resta de competidors el binomi català que havia assolit xifres rècord. Després del Mundial, la competició s'aturarà fins a l'octubre quan tornarà a arrencar amb força. **De la Vega es fixa com a objectiu tornar a participar en la Copa a Espanya i aconseguir el millor resultat possible, per prendre part al Mundial de 2025**. Quin és el futur del binomi De la Vega-Jolie dei Rebicesca? Segur que no els perdem el rastre.

ENTREVISTA

Griselda Miralles Vidal, consultora en viatges esportius

“Amb el primer equip del Barça, les coses s’han d’aconseguir sí o sí”

La Granadella, 1996. Va estudiar Turisme i ja fa sis anys que treballa per l’agència que organitza els viatges del F.C. Barcelona. Ha recorregut l’estat i bona part d’Europa acompanyant el primer equip, les seccions i els aficionats, cosa que li ha permès conèixer el club i el seu entorn.

Xavier Franch Sas
xavier@somgarrigues.cat
𝕏 @avutardageminis

Xavier Franch – Organitzes viatges per a l’F.C. Barcelona. Com vas arribar a aquesta feina?
Griselda Miralles – A la Universitat t’enfoquen a les agències de viatges com a viatges vacacionals, i hi ha moltes més opcions. En el món dels esports, hi ha tot un món darrere. Per a mi va ser entrar en un món desconegut.

X.F. – Amb quines tasques vas començar i a què et dediques avui en dia?
G.M. – Vaig començar encarregant-me dels viatges corporatius del dia a dia: de directius i entrenador del primer equip que se’n van al sorteig de la Champions a Nyon, d’observadors que van a veure jugadors per fitxar-los, de jugadors que tornen a casa per les vacances... Arran de la Covid-19, com que ja havia viatjat moltes vegades amb seguidors em van preguntar si voldria organitzar tota aquesta part. Com que gestionar viatges de grups m’agrada molt més que fer un simple bitllet d’avió o de tren, vaig dir que sí. Fins a l’any passat vaig estar fent això. Ara estic organitzant, a més dels viatges d’aficionats, tots els de les seccions de futbol sala i del Barça B, a més dels desplaçaments internacionals del bàsquet, de l’hoquei i de l’handbol.

X.F. – Quina relació tenies amb el Barça tu?
G.M. – En el meu cas, jo era molt culer, m’agradava molt el futbol. Els primers anys era superemocionant, però a la llarga també em passava que si al sortir de la feina em deien d’anar a sopar i veure un partit del Barça, ho vaig acabar avorrint. Ara m’ha tornat a motivar. Com que porto altres equips, hi ha dies que miro partits del futsal, del bàsquet.

X.F. – On has viatjat amb els aficionats?
G.M. – A casa tinc totes les entrades dels partits en què he anat. Vaig entrar l’abril del 2018 i al maig ja hi havia una final de la Copa del Rei. Era un moment de bogeria. La cap em va dir si volia anar amb un autobús d’aficionats a Madrid a la final. Va ser el primer desplaçament que vaig fer. He viatjat per Europa: a Liverpool, a Manchester, a Dortmund, a Lió, a Eindhoven, a Torí, a Riga... La setmana que ve vaig a París [l’entrevista va ser feta abans del PSG - Barça]. De lliga, he estat a tot Espanya, al País Basc amb diferència. A Madrid, a Sevilla, a València, a Villareal...

Old Trafford i Anfield són els meus camps preferits. Quan van cantar ‘You’ll never walk alone’ se’m va posar la pell de gallina

M’agradaria organitzar el viatge a una final de la Champions masculina. Amb el femení, vam anar a Eindhoven

Davant del Wanda Metropolitano, el camp de l'Atlètic de Madrid, en un dels desplaçaments amb l'afició. / I.F.

X.F. – Tens algun camp preferit?
G.M. – Sí, dos: Old Trafford, el camp del Manchester United, i Anfield, el del Liverpool. De fora conserva l'estructura antiga i l'afició és una passada. Quan van cantar el *You'll never walk alone* a cappella se'm va posar la pell de gallina. És dels millors moments que recordo. A més, eren uns quarts de final de la Champions. Vam organitzar cinc o sis vols. Portàvem una burrada de gent!

X.F. – En aquests desplaçaments també hi deu haver aventures amb els aficionats, oi?
G.M. – Sí, passa més amb el masculí, perquè l'ambient dels seguidors del femení és molt més familiar. L'afició del masculí és principalment de nois joves, alguns dels quals borratxos... M'ha passat que faltés un aficionat per agafar l'autobús i va resultar que estava detingut. També n'hi ha algun a qui agafa un coma etíl·lic. Hi ha mil històries així, i n'hi ha cada una...

X.F. – Amb aquesta feina pots veure el Barça per dins, el seu funcionament intern.
G.M. – Sí, i a part crec que és una oportunitat bona perquè el Barça és un club molt reconegut i molt exigent. Aprens a lidiar amb situacions que potser en altres lloc no te les trobaries. Sempre estàs en tensió perquè tot surti bé. Per exemple, de vegades un directiu ha d'anar sí o sí en un avió per al qual no queden places. Has de moure cel i terra. Amb el primer equip, les coses s'han d'aconseguir sí o sí. Amb les seccions hi ha més màniga ampla i es poden adaptar més.

X.F. – Has tingut accés a informació privilegiada, com per exemple de fitxatges?
G.M. – A vegades sí, i a vegades no, però hi ha gent del club que ho filtra a la premsa. Hi ha moltes vegades que els mitjans saben coses abans que nosaltres mateixos. Sí que hi ha vegades que et diuen que un directiu ha d'anar a tal lloc i ja sospites, o quan ha de vindre tal persona. A vegades et donen els noms i altres vegades, no.

X.F. – Com és viatjar amb el primer equip del Barça quan sempre has sigut culer?
G.M. – Flipes! Ells no et coneixen de res perquè han coincidit amb tu dues vegades, però està molt bé tenir-los tan a prop. L'any passat, a Pamplona, l'equip tenia un hotel en exclusiva. Un company i jo estàvem asseguts i al costat hi havia la sala dels fisioterapeutes. Els jugadors sabien que formàvem part de la logística. Xavi va passar i ens va saludar, Gavi ens va saludar, Lewandowski ens va saludar... Saps que no et coneixen però que t'han saludat, i fa gràcia.

X.F. – Alguna vegada t'ha sortit la fan que tens dins i has demanat fotos o autògrafs?
G.M. – No. Sé que si ho fes, sobrepassaria uns límits que no vull passar. En aquells moments estic treballant per ells. Crec que no seria ideal passar a actuar com una forofa. M'encantaria. Però sé que hi certs límits que no he de passar.

X.F. – Hauràs d'esperar a algun títol.
G.M. – De fet, recordo que vaig anar amb el futsal a la Final Four de Riga que van guanyar. De tornada a l'avió, els jugadors es van passejar per tot l'avió saludant els aficionats, abraçant els seguidors. Va ser molt guai. Les seccions són més permeables i hi ha un tracte més de tu a tu.

X.F. – Amb tota la logística, tens temps per gaudir dels viatges i dels partits?
G.M. – Sí, hi ha temps de fer turisme i tot i que gairebé mai veiem tot el partit sencer, sí que es pot. Disfrutes d'aquella estona. Si el desplaçament és amb avió, surto a la mitja part per anar a l'aeroport per assegurar que tot estigui bé.

X.F. – Quin repte logístic tens pendent?
G.M. – M'agradaria organitzar el viatge a una final de la Champions masculina. Amb el femení, l'any passat vam anar a Eindhoven.

COP D'ULL

Primera competició federada a les pistes d'atletisme d'Arbeca

La Federació Catalana d'Atletisme (FCA) va celebrar el dissabte 6 d'abril a les pistes d'atletisme de l'Estadi Ramon Bellmunt d'Arbeca la prèvia del Campionat de Catalunya de Relleus de Promoció, una jornada classificatòria per a la fase final que es disputarà el 13 d'abril a l'Estadi Atlètic Municipal d'Igualada. Hi van prendre part 720 equips d'una vuitantena de clubs d'arreu del país en les categories sub-10, sub-12, sub-14 i sub-16, uns 2.000 atletes.

Quatre equips de l'Escola d'Atletisme Arbeca-Garrigues van participar en la competició, un sub-12 masculí, dos sub-12 femenins i un sub-14 també femení. Era la seva competició de relleus federada a l'aire lliure. Malauradament, no es van poder classificar per a la final del Campionat de Catalunya.

FOTO: Xavi Minguella

LES BORGES BLANQUES

33ª FESTA DE L'ESPORT

RECONEIXEMENT A L'ESPORT LOCAL

PAVELLÓ DE L'OLI

20 D'ABRIL DE 2024. 20:30h

Ajuntament de les Borges Blanques

VINTAGE

Joc de pilota a Torrebesses, el primer testimoni d'esport

El veí Joan Torrebadella va aconseguir el 1838 una llicència per instal·lar un joc de pilota a casa seva. Això va marcar el poble, com indica el fet que s'hagi mantingut el nom de carrer del Joc. Gairebé no queden més registres d'aquesta activitat.

☞ Redacció
Xavier Franch Sas / xavier@somgarrigues.cat / 𝕏 @avutardageminis

Els llibres d'història moderna expliquen que durant la Revolució Francesa els representants del tercer estat, és a dir, del poble, es van reunir el 20 de juny del 1789 a la sala del Joc de pilota (el *Jeu de Paume* en francès) que el rei Lluís XVI tenia a Versalles i es van comprometre a lluitar units per dotar França d'una constitució. Tenien davant les enormes resistències de la noblesa i del monarca, fet que va convertir la trobada en un episodi de gran valor simbòlic. El pintor neoclàssic Jacques-Louis David va immortalitzar-lo en el quadre *El jurament del joc de pilota*, fet que el va fixar encara més en l'imaginari col·lectiu.

El joc de pilota, que molts han identificat com un precedent del tennis modern i en alguns casos també de la pilota valenciana, no era patrimoni francès. Els esports de pilota són comuns a totes les civilitzacions des dels temps antics i va ser cap a l'edat mitjana i la moderna que en van començar a quedar major testimoni escrit. Al segle XIX és quan abunden més les referències. Gràcies a això **sabem que a les Garrigues també es jugava al joc de pilota. Josep Jané explicava al llibre *Introducció a la història de Torrebesses* com el 1838 el veí de Torrebesses Joan Torrebadella va obtenir una llicència per instal·lar una pista a casa seva**. Aquest és el primer testimoni d'instal·lacions esportives del qual es té constància a l'àmbit garriguenc.

Una instal·lació que marca el poble

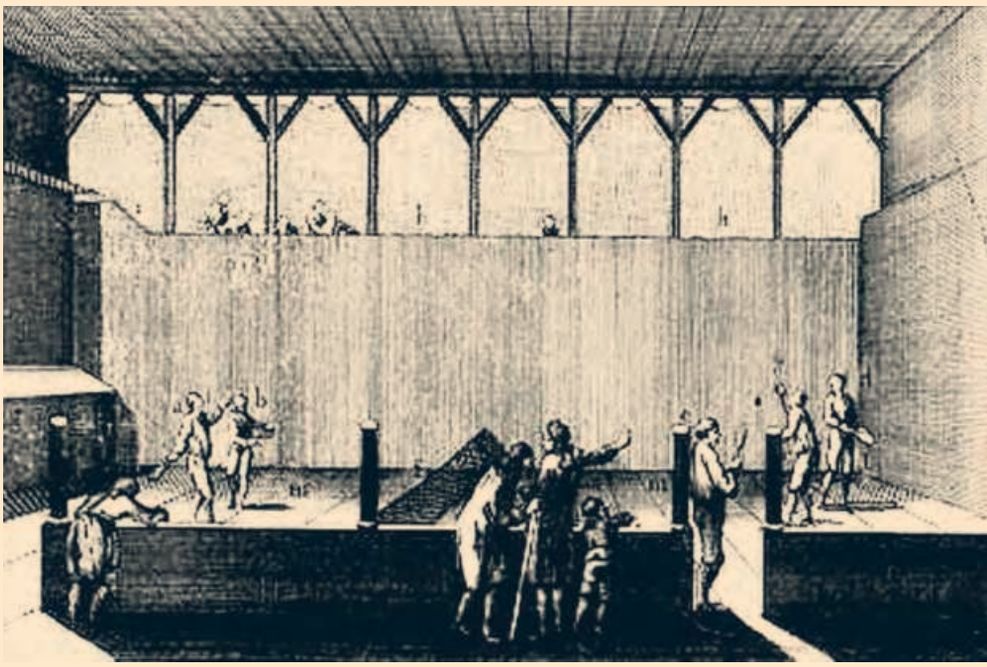
Joan Torrebadella va haver de pagar catorze rals i un maravedí per tenir la concessió d'un joc de pilota durant el període d'un any. La llicència no indicava quin tipus de disciplina s'hi practicava i Jané la lliga a la pilota basca jugada a mà i cistella i amb frontó. No queda, però, registre d'aquesta activitat ni de la seva part immaterial, és a dir, quina era la modalitat concreta, qui eren els jugadors, ni tampoc se sap quant de temps va estar en funcionament, més enllà del 1838.

El que sí que va poder recuperar l'historiador local de Torrebesses era el perfil de Torrebadella. Era mestre de cases i fou el constructor de molts dels edificis del poble d'aquella època. El seu joc de pilota estava a l'anomenada casa

Principis del XX. / El Bolló

dels Torrebadella o casa de la senyora Quitèria. **Curiosament, la via urbana en què es troba aquesta construcció és l'anomenat carrer del Joc, fet que permet intuir la importància que va tenir aquesta instal·lació pels veïns.** Crida l'atenció com el poble veí de Granyena de les Garrigues també té en el seu nomenclàtor un carrer anomenat del Joc, tot i que no es conserva testimoni ni informació de la instal·lació.

Il·lustració d'un joc de pilota a finals del segle XVIII . / **Encyclopedie**.

La Torrebesses del XIX, molt diferent

El 1838, quan es va crear un joc de pilota a Torrebesses, feia només dos anys que el municipi havia deixat de pertànyer als monjos de la Cartoixa d'Escaladei, fruit de l'expropiació dels béns de l'església que va promoure el ministre espanyol Mendizábal, el que és conegut com la desamortització. Fins llavors, els delegats del monestir s'encarregaven d'administrar justícia, controlar el comerç i recaptar els impostos, com explicava Oriol Regué a la revista local *El Bolló*. A finals del segle XVIII, un grup de pagesos van construir un molí en un acte de resistència contra les imposicions de l'elit eclesiàstica, un fet que els va comportar dures conseqüències, com la pèrdua de la terra. La Guerra del Francès i la Constitució de Cadis de 1812 van fer saltar pels aires tot el sistema de privilegis senyorials existents. Els veïns de Torrebesses, però, encara haurien d'esperar dues dècades per alliberar-se'n del tot. Un altre fet que segur que va alterar la vida dels torrebessins va ser la primera carlinada. El 1837 el poble fou pres per l'exèrcit carlí. En aquells moments tenia entre 500 i 600 habitants.

Crida l'atenció com el poble veí de Granyena de les Garrigues també té al nomenclàtor un carrer dit del Joc

Damià Mor havia crescut al frontó i deia que "els cops de pilota eren com la meva cançó de bressol"

Damià Mor, el pilotari del Cogul

Les continuïtats del frontó a l'àmbit garriguenc són ara per ara impossibles d'establir. Més enllà de Torrebesses i de Granyena, on es pot especular que també n'hi va haver un, **el següent testimoni històric d'aquesta disciplina va ser el pilotari Damià Mor (1933-2023), originari del Cogul, un segle després.** En un testimoni de Mor del 2020 que el *SomEsports* conserva i que havia quedat inèdit, exposa com la seva família es va fer càrrec de l'explotació del Frontón de Lérida i allí s'hi va familiaritzar. Si l'afició havia començat el 1945, el seu debut va ser el 1949. Tot i que jugava contra nois més grans d'edat, les "condicions físiques, la constància en els entrenaments, i la insistent contemplació de partits i és partits entre pilotaris bascos" el van ajudar en la professionalització. "Els cops de pilota eren com la meva cançó de bressol", deia. Un dia en recuperarem la història.

REPORTATGE

L'esport garriguenc també juga a 'Insta'

L'esport garriguenc ja fa temps que té presència a les xarxes socials. Els community manager han anat millorant i especialitzant-se. A més d'informar dels partits i dels resultats, les plataformes també els serveixen per fer xarxa amb altres clubs o per fitxar.

Redacció
Xavier Franch Sas / xavier@somgarrigues.cat / @avutardageminis

L'alegria d'un partit guanyat a l'últim minut dura més dies per l'eco de les xarxes socials. Un punt espectacular de l'ENoLI Les Borges Vall s'allarga i s'allarga per la repetició en bucle a Instagram o TikTok. La base garriguenca pot seguir els resultats del seu equip i dels equips dels seus amics gràcies a les actualitzacions online. **L'esport garriguenc ja fa temps que té presència a les xarxes socials, però ha anat canviant la plataforma. De la preponderància de Facebook a la d'Instagram i l'aparició de TikTok**. A excepció d'alguns combinats de pàdel, del Club Escacs Juneda o dels bitllaires de l'Albagés, les entitats de futbol, futbol sala, bàsquet, patinatge artístic i hoquei comuniquen regularment.

Practicar el periodisme i fer portfoli

Els community manager dels clubs han anat millorant i especialitzant-se. De les fotos d'equip acompanyades d'un petit text s'ha passat, a poc a poc, a plantilles més i més elaborades. Al darrere, però, sempre hi ha un jugador, un entrenador o una figura de la junta amb certa traça per les noves tecnologies. Òscar Garsaball, membre de la directiva del C.F. Borges, és qui porta les xarxes de l'equip, que és el que té més seguidors de la comarca. Al C.F. l'Albi, qui se n'encarrega és Arnau Moragues, jugador i estudiant de periodisme a la Universitat de Tarragona. Es va oferir a fer-ho perquè li podia servir per posar en pràctica coneixements de la carrera i per donar més continuïtat a les informacions del club.

Albert Farré, de la Floresta, és el responsable de la comunicació del C.F.S. Arbeca. Tot i que treballa d'administratiu, havia estudiat un cicle d'Animació 3D en què havia treballat aquest àmbit. Per tot això, a més de ser l'actual capità i col·laborar en la difusió dels partits i de les competicions que duen a terme, s'ho pren com una forma d'alimentar el portafolis professional. Les creacions li han servit per guanyar-se alguna feina puntual. També ha rebut peticions d'altres entitats esportives de la comarca, però no les ha pogut atendre per manca de temps.

Albert Ribera, palista del quart equip del CTT Borges, enginyer informàtic i amb formació en màrqueting, participa de les xarxes de l'entitat juntament amb David Riu. Ha anat obrint nous canals per fer més accessible el missatge.

En altres casos, es tracta de figures que s'han anat especialitzant en l'ús de les xarxes, com Marc Miret, del Baró de Maials F.S. Roger Cornudella, porter del C.H. Juneda i qui s'encarrega de la comunicació, també porta la del festival Antifa Rock. Jordi Planas, que a més de defensar la samarreta del Veterans C.F. Borges, n'anima les xarxes, també porta les d'una altra iniciativa cultural.

Hi ha responsables de xarxes que estudien o treballen en comunicació. Altres s'hi han anat especialitzant

TikTok d'un punt de Marc Duran / F.C.T.T.

Donar-se a conèixer i fer xarxa

L'equip de Veteranes de l'Escola Comarcal de Futbol les Garrigues es va constituir la tardor del 2023. La futbolista Marina Sans, que és qui actualitza l'Instagram de l'equip, explica que van crear el compte "de manera orgànica". Sabien que els altres equips de veteranes de Ponent en tenien i van apostar per crear-lo com un mitjà per explicar el seu funcionament. També l'han utilitzat per donar suport als altres conjunts existents. Això ha fet que hi hagi "molt bon fair play" entre tots ells. A banda de la seva activitat setmanal i el progrés de la lliga, les Veteranes també han tirat d'Instagram per recolzar altres iniciatives esportives del poble. Un dels combinats de qui al seu torn van rebre suport va ser el Veterans C.F. Borges, un projecte amb una de les presències online més singulars. **Jordi Plana explica que van voler traslladar el tarannà de l'equip al món digital: "com que no ens vindrà a veure ningú, fem una mica de salseo".** Els vídeos i els mems han fet que a poc a poc hagin crescut en seguidors a les xarxes i en aficionats al camp. L'esperit bromista de la plantilla i l'afició de Plana pels muntatges han fet la resta. Com en el cas de les Veteranes, apunta al bon rotllo amb els rivals. "Hem fet una mica d'amistat per aquest *catxondeo*", diu, "fins i tot amb els àrbitres".

Com dèiem, les plataformes han anat canviant. Instagram és la que té més sortida i on els clubs acumulen més seguidors. Tot i així, alguns no deixen Facebook, on hi ha els aficionats més grans. Marc Miret, president del Baró de Maials

Captura del mur d'Instragram del C.F. l'Albi. / S.G.

F.S. i futbolista del filial, encara n'assenyala una altra de clau a nivell local: "Una de les xarxes que fem servir més és l'ebando del poble".

Fitxatges i resultats inesperats

A més d'informar dels partits a venir i dels resultats obtinguts, els comptes a les xarxes també han portat conseqüències inesperades. Per exemple, la invitació a campionats o tornejos. Una altra, la incidència que permeten les aplicacions i que abans els clubs potser no tenien. Darrerament, el C.F.l'Albi va denunciar el mal estat de manteniment de la gespa del camp municipal, després de nombroses comunicacions prèvies que no havien tingut efecte. Una setmana després, en el partit contra el C.F. Puigvertenc que coincidia amb la celebració del centenari, tot estava a punt.

Una altra de remarcable, els fitxatges. El community mànager del C.T.T. Borges, Albert Ribera, explica que cada setmana o cada dues setmanes els arriben missatges de jugadors llatinoamericans que se'ls ofereixen. Ribera també va crear un compte a Weibo, el Facebook xinès, amb la voluntat de promocionar-hi l'estructura borgenca i aconseguir algun eventual reforç. Altres clubs també expliquen missatges de jugadors que entre temporada i temporada se'ls proposen per sumar-se a les seves files.

Aquesta és una part, doncs, del poder de les xarxes, i d'un espai on també han de jugar els equips i clubs de la comarca.

Espai tennis taula

Grans resultats dels jugadors del Borges als campionats de Catalunya

Redacció: CTT Borges

Molt bons resultats els aconseguits per als jugadors del CTT Borges als campionats de Catalunya per a joves disputats a Sabadell del 23 de març a l'1 d'abril.

El club ha quedat a la tercera posició com a club català amb més podis als campionats, amb un total de 6 ors, 1 plata i 5 bronzes.

En la categoria sub-21, el jugador de l'equip de superdivisió Norbert Tauler va obtenir el títol de campió de Catalunya individual, la tercera posició en la modalitat de dobles mixtes i subcampionat per equips fent equip amb els borgencs Joel Rubio i Eric Torné.

En la categoria cadet, el gran destacat va ser Cesc Carrera, a l'obtenir tres ors, en les modalitats: individual, dobles masculins fent parella amb Marc Amill i campió per equips fent equip amb Adrià Benet, Marc Amill, Ruixiang Tang.

En la categoria juvenil l'equip del CTT Borges va obtenir la tercera posició amb l'equip format per Marc Amill, Cesc Carrera, Marçal Moreno i Ruixiang Tang. Cesc Carrera també va aconseguir l'or en individual i en dobles masculins fent parella amb Marc Amill i Marçal Moreno el bronze.

En juvenil femení la jugadora del Borges Xènia Romà va aconseguir la tercera posició en dobles fent parella amb Martina González del Vic.

Per finalitzar, en la categoria Infantil, la parella formada per Joan Serret i Andreu Solé van finalitzar tercers classificats en dobles.

Notícies

HOQUEI PATINS

El Vila-sana de Rodero i el Fraga de Capdevila, a la Final Four d'hoquei patins

Redacció: Comarca

El CP Vila-sana, que entrena el borgenc Lluís Rodero, i el CP Esneca Fraga, que dirigeix el junedenc Jordi Capdevila, es van classificar el 6 d'abril per a la Final Four d'hoquei patins, que es jugarà el 27 i 28 d'abril. Les del Pla d'Urgell s'enfrontaven al Telecable HC de Gijón. Al partit d'anada, les asturianes van guanyar 2 a 3. A la tornada, el CP Vila-sana va aconseguir un 1 a 3 i va capgirar el resultat. Les fragatines també van perdre el primer matx contra el Roller Matera. Les italianes van vèncer 3 a 2 a l'anada. A la tornada, les del Baix Cinca es van imposar 5 a 0. L'equip de Capdevila arriba a la final en la seva primera participació.

CICLISME

La Volta deixa bon regust de boca per a l'esprint a les Borges i el record a Modest Capell

El pilot es va estirar a les Borges amb l'acceleració de l'esprint. / X.M.

Redacció: Comarca

Vist i no vist, així va ser el pas de la 4a etapa de la Volta a Catalunya el 21 de març, en l'etapa entre Sort i Lleida. En poc més de 30 minuts, els ciclistes van rodar pel costat de Puiggròs, van travessar les Borges, van vorejar Juneda i van creuar Torregrossa. A la capital comarcal s'hi va disputar un esprint intermedi que va guanyar Wout Poels (Bahrain) davant de Sepp Kuss (Visma). A Torregrossa, es va recordar el ciclista local Modest Capell abans del pas de Luis Ángel Maté (Euskaltel) perseguit pel pilot. La Volta va atraure nombrosos veïns al carrer. Pogačar (UAE) vestia el mallot de líder i Van den Berg (EF) va vèncer a Lleida.

12M 2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Vot per correu

Per votar per correu, ho has de sol·licitar en una oficina de Correus o entrant a **correos.es** amb un certificat electrònic reconegut.

VOT ACCESSIBLE

Fins al 15 d'abril

Kit de vot braille

Si tens una discapacitat visual, pots demanar el kit de vot braille trucant al telèfon gratuït **900 500 912.**

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat
Cost de la trucada: segons operadora.

Generalitat de Catalunya

FUTBOL

Investiguen firmes falsejades a cinc clubs garriguencs a les eleccions de la Federació

Redacció: Comarca

El C.F.S. Maials, el C.F.S. Llardecans, el C.F. Arbeca, el C.F.S. Bellaguarda i el C.F. Juneda són els cinc equips garriguencs dels 26 de Ponent que segons el diari *Segre* haurien investigat els Mossos d'Esquadra per possibles falsificacions a les signatures a les actes que atorgaven el poder notarial del vot delegat en favor de la candidatura de Joan Soteras, que va guanyar les eleccions de la Federació Catalana de Futbol el febrer del 2023. Segons el diari, Soteras hauria fet servir les dades personals dels presidents dels clubs que consten a la base de dades de l'FCF per fer el certificat del club, sol·licitar el poder notarial i d'aquesta manera autoritzar-se a ell mateix el fet de votar per a la seua candidatura. En total, 171 clubs van votar de manera delegada. Ara s'investiga si va ser de forma correcta o per suplantació.

El president de la Federació Catalana de Futbol, Joan Soteras, en una imatge d'arxiu. / F.C.F.

CICLISME

La marxa BTT Terrall-Garrigues 2.0 continua recuperant senders

Redacció: Les Borges

Uns 200 ciclistes al tancament d'aquesta edició s'havien inscrit a la marxa BTT Terrall-Garrigues 2.0 que té lloc el diumenge 14 d'abril amb sortida de les Borges Blanques i dues rutes pels termes d'aquest municipi i de l'Albi. L'activitat del Club Ciclista de l'Ateneu Garriguenc té com a novetats la recuperació d'alguns corriols com el del racó del Moro, que connecta la zona dels Bessons i els Marquesos amb la zona dels Barrancs i les Serres de l'Albi. Gerard Farré diu que tenen ganes que "la gent s'hi animi per posar en valor la feina d'arreglar els corriols".

La marxa té dos recorreguts, un de 48 km i 1.100 metres de desnivell i un de 31 km i 600 m.

HOMENATGE

Les Borges homenatjarà Manel Giné en els 10 anys de la mort

Redacció: Les Borges

El *monsieur* Manel Giné serà homenajat enguany a les Borges Blanques coincidint amb els 10 anys de la seva mort. El Centre Excursionista Borges Garrigues, la revista *Terrall* i persones a títol individual s'han organitzat per recordar aquesta figura, clau en el moviment associatiu del municipi i també en l'estudi de la seva història i cultura.

La Comissió ciutadana 10 anys Manel Giné ha fixat que el tret de sortida dels actes serà una taula rodona el divendres 17 de maig a les Borges. S'està preparant un vídeo coral (els interessats poden trucar al 637 24 39 80). El diumenge 19 es farà una sortida al cim dels Bessons per posar-hi una placa commemorativa.

FUTBOL

Un equip juvenil de l'Escola Comarcal de Futbol, tercer a la Mare Nostrum Cup

Redacció: Les Borges

L' Escola Comarcal de Futbol les Garrigues va participar el cap de setmana del 29, 30 i 31 de març en la Mare Nostrum Cup de Salou, una competició de futbol base. Dels quatre equips garriguencs que competien, un juvenil, un cadet, un infantil i un infantil femení, el primer és el que va arribar més lluny. Va aconseguir la tercera posició. Aquest any era la vegada que el centre competia amb més infants i joves al torneig: eren 66 jugadors i 16 entrenadors i coordinadors.

Per altra banda, dos equips de l'Escola Intercomarcal de Futbol, van prendre part en el Torneig Internacional de Futbol Base de les Terres de l'Ebre.

CICLISME/ORIENTACIÓ

El Vilosell acull una doble cita esportiva de BTT i cursa d'orientació

Ciclistes de la Vilosellenca. / C.C.V.

Redacció: El Vilosell

Dissabte 6 d'abril va ser una jornada esportiva al Vilosell, que va acollir dues competicions de caire ben diferent. D'una banda, la prova del circuit de BTT dels Consells Esportius de les Terres de Lleida, amb una setantena d'inscrits de totes les edats, entre els quals un grup del Club Ciclista del Vilosell, i també de l'Escola de Ciclisme Juneda-Garrigues. El C.C. Vilosell va apostar per incloure la Vilosellenca, com anomenen la prova, al circuit dels Consells Esportius per arribar a un públic més familiar i divers que no pas en competicions de caràcter federat. Arbeca també compta amb una prova d'aquest circuit de BTT. Serà el proper 21 d'abril.

D'altra banda, el mateix 6 d'abril es va celebrar la ja tradicional Rogaine del Vilosell del club Ponent Orientació, una cursa d'orientació amb gairebé 200 participants dividits entre la modalitat competitiva i familiar, pensada per a persones que s'iniciaven o que volien prendre-hi part sense la pressió dels resultats. Segons han informat els organitzadors, va comptar amb més del 50% de participants dones, una xifra rècord.

El 21 d'abril tindrà lloc la Rogaine dels Bessons, de les Borges Blanques. La cursa d'orientació nocturna del Xut, prevista pel 9 de març es va haver d'ajornar per l'amenaça de mal temps.

ESCACS

El Club Escacs Juneda clou la lliga 2024 amb victòria i una 5a posició

Redacció: Comarca

El Club Escacs Juneda va jugar el diumenge 17 de març la novena i última jornada de la lliga de Primera Provincial com a visitants. Els junedencs es van desplaçar fins a la Seu d'Urgell per celebrar les últimes partides contra l'equip local, que fins llavors l'avançava en la classificació del campionat.

El C.E. Juneda es va imposar per un resultat de 2 ½ a 5 ½, fet que no només li va permetre tancar amb bon regust de boca la participació en el torneig de la regularitat, també li va suposar millorar la posició final a la classificació. D'un discret 8è lloc van passar fins a la 5a plaça. El 2023, els junedencs havien acabat la lliga en 3a posició.

MOTOR

Mal debut de Pons després del Dakar i estrena de Simó en Superbikes

Redacció: L'Albagés/Castelldans

Mala ratxa d'Eduard Pons en les primeres competicions del 2024 després del Dakar, que li havien de servir per preparar l'edició del 2025 sota l'estructura Past Racing. El pilot va participar a principis de febrer en la Saudí Baja amb un Taurus T3 amb el qual va tenir problemes mecànics. La primera setmana d'abril va començar el Ral·li Raid de Portugal amb un Ford Ranger T1+ amb què també va tenir complicacions. Va abandonar la competició a la quarta etapa.

Per altra banda, el pilot de Castelldans Guerau Simó es va estrenar al Campionat d'Espanya de Superbikes en SSP300 amb l'I+Dent Racing Team. Va ser 14è (cursa 1) i 15è (cursa 2)

CICLISME

El Club Ciclista de Castelldans anuncia una trail Garrigues al juny

Redacció: Castelldans

Tot just acabada Rural Cycling, que el cap de setmana del 16 i 17 de març va confirmar l'aposta social i pel gravel, i que va comptar amb uns 400 ciclistes durant dos dies en els recorreguts de gravel i carretera, el Club Ciclista Castelldans va anunciar que el 8 de juny, en paral·lel a la prova de BTT Garrigues Bike, també promourà una trail per la comarca. L'objectiu de l'entitat és prendre el relleu del desaparegut Trail del Gaig Blau i promoure dos curses i una o dues caminades que permetin descobrir als participants la comarca. Edu Abella explica que "és més feina" però que els permetrà "reduir les despeses" que suposaria fer-les per separat.

SENDERISME

La Marxa de les Cabanes de Volta aplega uns 400 participants

Redacció: Els Omellons

Bones dades de participació en la 10a edició de la Marxa de les Cabanes de Volta dels Omellons, que va tenir lloc el diumenge 17 de març. Unes 400 persones van prendre part en els recorreguts de 14 km i 21 km dissenyats per l'organització per mostrar el patrimoni de la pedra seca del terme i els paisatges agrícoles existents.

Tot i que són dades inferiors a les que hi havia arribat a haver, l'Ajuntament està satisfet. Diuen que la participació en activitats a l'aire lliure ha canviat arran de la pandèmia.

El diumenge 24 de març, l'organització va promoure un àpat amb els voluntaris per agrair-los el compromís amb la marxa.

PRACTICAR ESPORT ÉS FOMENTAR VALORS

La FORÇA de l'ESPORT de BASE, FEMENÍ i INCLUSIU

Diputació de Lleida

La força dels municipis